

de Bygninger, som havde en arkitektonisk og monumental Karakter, fremdeles maatte være underkastet Tilsyn af Mænd, som havde en Uddannelse, der svarer til den Karakter, disse Bygninger havde.

Alberg: De Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) med Hensyn til Baadehavne, kan jeg fuldstændig tiltræde. Det er ogsaa min Mening, at den bedste Maade, hvorpaa Staten i Almindelighed kan understøtte Fiskerne, er ved at hjælpe de Folk, som trænge til en Havn, til at faae en saadan anlagt ved Tilflugt fra Statens Side. Det, som egentlig har foranlediget mig til at udbede mig Ordet, er nogle Bemærkninger fra den ærede Ordfører, og da først med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 24, som gaar ud paa, at Bevillingen til den kontrollerende Ingenieur ved Jernbaneanlagene skal flyttes fra § 19 til § 27. Det forekommer mig ikke, at der er nogen egentlig Grund til at gjøre denne Forandring. Den vedkommende Mænd vil naturligvis vedblive at være knyttet til denne Bestilling i en længere Mærætte, ja man kan ikke en Gang overse hvorlænge, og det forekommer mig, at det vilde være besynderligt at regne hans Honorar som en Formuesørgelse; thi det er da nærmest Meningen med de Bevillinger, som opføres paa § 27. Men derimod forekommer det mig, at Honoraret til denne Mænd vil mere naturlig have sin Plads paa § 19, i hvert Fald vil det have en fuldt saa naturlig Plads der som Honoraret til de fgl. Kommissærer; jeg kan derfor ikke se nogen rimelig Grund til at gaa ind paa det her af Udvalgets Flertal stillede Vædringsforslag. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 25 synes det nu, at den ærede Ordfører lægger større Betydning deri, end det har set ud til fra Først af, og derfor har jeg endnu mere Betænkelse ved dette Forslag, hvor udfyldigt det end synes at være. Der har været fuldkommen Overensstemmelse saavel mellem Udvalgets Medlemmer som ogsaa med den høitærede Minister om, at vi for det Første skulde komme ind paa at bygge Jernbaner efter andre Principer end i de senere Aar, og at der heller ikke skulde gaas saa rask frem som tidligere. Jeg tror, det er aldeles urigtigt, naar den ærede Ordfører af det, der blev udtalt af de ærede Medlemmer for Ribe Amts 2den Valgkreds (Sjød) og Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) udledede dette, at det var disse ærede Medlemmers Mening, at man nu i særegen Grad skulde forcere vor Jernbanebygning. Jeg tror ikke, at dette var de Herrers Mening, i det Mindste har det ikke været min Mening. Paa den anden Side vilde jeg beklage, hvis det skulde blive Følgen af det lille Vædringsforslag, som er stillet, at man skulde komme til paa en særegen Maade saa at sige at standse med de fremti-

dige Jernbaneanlæg. Thi vel ere nu Hovedlinierne anlagte; men der er dog overalt en hel Del Sidelinier, og der er Linier, som lige saa fuldt som Hovedlinierne have deres Berettigelse, og som ogsaa bør fremmes, selvfølgelig med mer eller mindre Tilflugt fra vedkommende Egners Side. Naar det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Zauber), som stadig lægger sit væsentlige Sindelag for de jydskke Jernbaner for Dagen, udtalte, at Sjælland var i en særegen Grad ugunstig stillet med Hensyn til Jernbaneanlæg fremfor Sylland, saa er det mig ikke ganske klart, hvorledes det skal forstås; thi efter det sidst vedtagne Forslag om Anlæg af en Privatbane i Syddjælland, som gik ud paa, at der skulde dannes en Forstærkningsfond — det Samme, som jo er Tilfældet med Anlægget af Baner paa Lolland-Falster, — da forekommer dette mig virkelig at være mere ugunstig for Staten og mere gunstig for vedkommende Egn end den Maade, hvorpaa man har søgt Anlægene fremmet i Sylland i den senere Tid; thi ganske vist have de her paa Sjælland i den vedkommende Egn maattet tilskyde en Forstærkningsfond; men paa den anden Side er det Staten, som har maattet garantere ikke blot for hele Anlægskapitalen, men ogsaa for Driftsmateriellet, hvorimod Staten ved at gjøre Tilflugt af 40,000 Rbd. pr. Mil ved de jydsk-synske Baner har frigjort sig for enhverformhelst Pligt. Jeg tror, at de fleste af de Selskaber, som have anlagt Sidebanerne i Sylland, vilde foretrække at komme ind under disse Bestemmelser fremfor at være stillede saaledes, som de nu ere stillede. Naar ikke Sjællænderne have kunnet bringe det til at faae saa mange Stationer paa de forskellige Baner, som de ønskede det, saa turde maaste Skylden ligge noget hos Vedkommende selv; thi naar de ikke selv vilde gjøre Nogetformhelst i den Henseende, saa kunne de ikke vente at faae nogen Støtte fra anden Side. Den ærede Ordfører kom meget udførlig ind paa det efter hans Mening uheldige Forhold, som bestod mellem Statens kontrollerende Ingenieur og de private Jernbaneselskaber; og uagtet han dog var saa velvillig at indrømme, at der i den Henseende ikke var foregaaet nogen Mislighed, saa forekom det ham dog alligevel, at det bestaaende Forhold var i højeste Grad utilkørligt, og han gik endog saa vidt, at han deraf vilde udlede, at de ikke ubetydelige Overstridelser af Tidsfristene for Anlægget af den jydskke Best- og Sydbane skulde hidvære fra dette Forhold. Hvis den ærede Ordfører havde set noget nærmere paa de Beretninger, som stadig have foreligget fra Kontrolens Haand ved Statens Jernbaneanlæg, saa vilde han deraf have set, at det altid der har været fremstillet klart og tydelig, hvor vidt disse Arbejder have været fremmede. At det ikke har ligget i Kontrolens Haand at bringe en Entrepreneur til at udføre sit Arbejde i rette Tid, tror jeg, at Enhver maa erkjende; det maa være Ne-